

כו:

עין משפט
גר מצוה

כ א מ"י פ"ט מהל' נדרות
 הל' ו' ופ"ד מהל' מעילה
 הל' ג' סג' פסוקין יר':
כא ב מ"י פ"ד מהל'
 מעילה ס"ס ופ"ט
 מהל' נדרות הל' ו':
כב ג ד מ"י פ"ט מהל'
 נדרות הל"ה:
 סג' ה מ"י פ"ב מהל' ספול'
 מקדשין הל' י"א ופ"ח
 ס"ס הל"ה:

מוסף רש"י

[illegible]

פי' הרא"ש

[illegible]

לר"י דאית ליה הלכה היא כבנ
 לדיף ל' מקרא איכא למפריש
 הלכך ילכו לים המלח: אבל נס
 [שאין] שוממה ידועה ואל נס
 שמא מ' מתצט' או שלישיה
 עצמה כמעות כיון שקנין בה
 לבנין ונמלך למוכריה אתי מוכרי
 טעמא דרבנן הננה אמוראי דא
 אלא מעתה מעות ולא ערפות

(ה) מחדרי רעמו נראה שלא הי' גורם

מי שאמר פרק רביעי נזיר

תנאי בוותיה דרמא אלו לחממתי והשאר לשאר גירודתי דמי
חממא ילבו לים המלח. [ונמת] מיירי ונתוסף (פי'א דמעלה)
רקסי' כהדיל ומת: והשאר חציו לעולה וחציו לשלמים. דודאי
ומומדין לשמים דמיון דלמח והשאר לשאר גירודתי הוי כאליו אמר

[illegible]

ושמחם לה בדמי עולה וזריץ לומר דעד שעת הקרבה שמקריבו לעולה לא נפק משם שלמים שהיו עליהם עד הגה:

אבל בחסד חרי היא בספורשת. ולכאורה איירי צבאמה דחוי
 ליה לגיור כמו צבאמה שקרמה תחטא וכבש שקרב עולה
 איל עקה שלמים ומפורשין דקלמר בר הונא הייט שקריב כל
 אחד קרננו וקמיל' בר הונא נה' דלל פירס או לחטאת או
 לעולה זה לשלמים מ"מ קריב כל חד וחד י' דיעיה ולא נראה
 אי"כ מאי קמיל' בר הונא וזה ממני' היא דמיימי במקורן רש"י
 וזומר ה"א ג' בהמות ול' פירס כ"י ועוד דמקטמה איירי בר הונא
 כי מיעוטא דבהמה דמקטמ' נמי ממעטת דהייט נטבל וטארק וקורא
 נלל חי להקדשה לכ"י דליירי צבאמה דלל חויל לגיור כגון ג' פירס
 ג' שעירים דנזירי איל וכבש וכבשה הוא דליכא וזה דקלמר בר
 הונא דמפורש ר"ל תפוסה' תעבורת מאתאי' כולן נמי שנמפורשין
 לעיל ה' ז' אלא פטילי ונחטאו ועלמנו ועלמנו מפורשין ק"י דהיי
 יצירתי מפורשים תעבורת דמיי' והולכין לאצוד וזה' כיון דמיי
 צבאמה דלל חויל לגיור בקדשה דפירסי' אלא כגון שלש פירס או
 שלש שעירים או ד' בעלי מומא מה י' בתמימי' הי' הי' דבעלי מ
 וזה להקדשה לגיור כ"א דלמי מ"מ חל עליה קדושת חויל (דמיה)
 נחטאו לעולה אלא לקטות דמיו לעולה דהייט דלמי עולה דקדוש קדוש
 ופסח אכל הכה איל בידו להקדישן לגיורא חל לא חויל דפירסי
 וזהו אלא אפי' דלל חויל לאשם שהוא נ"א וזכר מ"מ חל עליה קדושת
 ומימי' דהכ' ! והוא דתמורה (דמי) דתמורה חל לאשם
 שצבאות (דף ע"ב) משום דגופיה לא חויל לנטכס וי"ל דלל דמי
 ותמורה נמי דלל חויל לקדושת הגוף דהיי קרימי עליה מ"מ
 וזמנא מוס לפדות עליו כוף כוף דלל חויל קרימי אי"כ מאי שנת דפירסי
 וזכר ג' בהמות הנזכרים לו אכל ומימיס לא חויל לימכר מיד דפירסי
 ודבריהם חיישין אילי' נון לבו להזכיר שם תחטא על אחת מהם ק"י לא
 ומהלכו י' לאצוד וי' להסוף וזאת טעם דפירס ובעלת נסח דחוי לו
 וזמנא י' לאצוד ולכרם דמיעוטא דלמי' שרש' כלבו תעבורת הוליל
 ויכא דליכא שהיה ליכא לימכר הכי: **אבל** נכבא א"א אב"י סווא
 ונכבא עולה קאי דוקא הכמות אכל הפירס ג' נטבות או ג' קופי
 וזמנא וטעמא משום שהיה דפירסיש' דאין דרך למכור כספיו
 וזמנא שפמיס קטונין מלל קודרת דלל הפסות דש' שפמל
 וזמנא משמע דמיי' צבופות דלל חי להקדשה כגון אוזנין ותרנגו
 נ אוזנין ותרנגולין בשום קרנן לא חילל קדושת הגוף ענין יו"ט
 נמעות ויהא דהא דרב קסלד דמיימי עלה מיי' תבורין וזני יו"ט
 קרימינן ונזכר לא חויל כלל ואיכא נמי חויל לאו לגיור נזיר
 ונליהו מדי דהוא אפריס' ואשעיריס' דפירשו לעיל ומיהו אחתי קשה
 דמיון אפילו כשיפול בהם מוס אי"כ אין ראי' לגיור כלל לא לימכר
 וזמנא קינין משמע דהיי פירכא נמי כשיי' קינין לך ק"י דליירי ו
 קטומין כמו נזיר דתמרינן לעיל וילכתא האמור נזיר
 כגון נזיר טמא שזרץ שחי חורין חד לחטאת וחד לעולה דבט
 וזמנא אם חייבי קינין הפירס מורין וזני ויהי ולא פירס בשעת לקיח
 ענין זה"י שקריב הכהן אי זה שירלה תחטא זה זה שירלה ש

רדק ואומר: קודם כמעט תחבולת התלמוד אלא בדבר המצוי יסבול אלא כמעט, וזהו ה"ל
 שם עמנו הדיי"ם" כמעט תחבולת וזהו שם יסבול, וזהו חלטה, וא"ל שיקריבו בהם
 לאל, א"ל אתה כסתומה לך שאין מבינים אותה כמעט אלא קודם אמנה בהם
 לשמוע וזהו ה"ל" א"ל נסבתי שם שיקראו עלי שומעה תרין קדושים ואיכא למישר
 ליה שעתא: אפי' נסבה הה כמעט משום דמסביר: אומדן: אלא כמעט א' משום דהיא
 נסבה וכן אין קדושים שותה מים אלא וארץ כל קדושים אלא קדושים שותה קדושים
 אלא דהוה דשידורן לך ארץ שדורן לבנות קיעוק יקום ו' יחילין לך בדבר אתה:
 ימות אלא בהמה ואל נסבה ואל נסבה לך קדושים א"ל כמעט נמירי אלא דבר אתה
 לומר המשיך ק' דחבתי אלא ספר א"ל חלועה א"ל חלטה נמירי, לעיל מ' סהה

נמצא כוונתו דרבה אלו לחטאתי והשאר לשאר גזירותי' כו'. את השאר יביא חזיו לעולה וחזיו לשלמים דכיון דלחזר אלו לחטאתי כמי שחזרו דמי וכמי שגפרו דמי והשאר הו' להו כמפורשין: ומועלין ככולן. וכל השאר דכשאר יש עולה ובעולה איכא מעילה: ואין מועלין

במקצתן. להיכא למימר של שלמים
 הן ובשלמים יבנה מעילה למי
 ויזקת דבשלי. **למי עולם כ"ב**
עולם והשאר יפלו לנדרה. דכל היכא
 ממעריב חטאת ביטחין כמסומין דמי:
ומועלין ככולן. משום דמי חטאת
 שבייטס. ולי קשאי ואלא מארינן דמי
 חטאת לא נהנין ולא מועלין לא
 קשאי דהא דמי ממני' לא נהנין
 ולא מועלין כדמי חטאת משום דמי
 ולין לרמיין להקריבה אכל כ' דמי
 או מועלין בדמים (ה) ר' ר' ר' ר' ר'
 להקריבה: ולא **במקצתן.** (ו) [שמא]
 שלמים הן: אכל כהנה מהרי ה' ג'
כמפורש. שחם כהנה והניח ג'
 בהמות היה היא כמפורש משום
 דלית ביה (ז) הכיכר דהך קדוהי
 נקבה לנזקין חטאת והלי דהוי וכו'
 עולה והלי דהוי חיל כן ג' שנים
 לנזקין שלמים ויכין דהויין להו
 כמפורשין חטאת תמות ושלמים
 יקריבו כדברי ממני': **ל"ג** אלא
ל"ט סמיכים. ובה"ז דפרשין: **אכל**
כעלת חטאת. ודאם מן והניח ג'
 בהמות עשלי ממנו כיון דלא

להקריבה קיימי אלא לדמיהן דקחמא דמינחא (ה) לנורך דמים
(ה) הפרשו וכמעות סחומין דמין ויפלו כולן לנדבה: אבל נסבא.

אם הניח ג' חסידות כסף הוו לכו כמפורשין. הניח ג' חסידות כסף
דמי לקוחת אהבת מהן טעמת ונבחת מהן עולה ונבחת מהן שלמים
כדמי טעמת ילכו לים המלח: ור"ע בר יצחק אצל פאלינו נכסא.
בסמוך חסידות דמי וחיל ורסין לעשות מהן מעות אבל י' סוקר של
קורות כמפורשין דמי חד לטעמת וחד לעולה וחד לשלמים י' מ"ט
דרכין. דרכ נאמן ורצ' חסיד דלמיר דמעות הוו כסמומין
אבל נכסא וילכו סוקר של קורות י' חסיד דמעות חסיד גמירי לה
דדוהו כסמומין אבל מידי אחרתא לא: אלא מעשה ולא עושות.
במקומה און קורו כמפורשין: י"ז פ"ג אלא של דלמיר דמי
אחאדל און חסידות כמפורשין כו' בליקוט פעלים. מן השוק שם
אחאדל אחד מהם ב' א פרט לאריר הטובל קודם עשית הכין
יציא וזג לשני אלא י' ש"ת מדעושות היין להו כסמומין
ודרכו חסידא בהמה וסוקר של קורות נמי היין להו כסמומין:
כ"ב

וְכִי שָׁמַעְתִּי הִנֵּה נָמִי בְּתוּמִימוֹת וְיָלַד דְּתוּמִימוֹת* וְדָלִי אֲשֶׁר יָלַדְתִּי
 פְּרִיָּה בְּלֹא מוֹס מִיָּד הִדּוּה אֲמָקִידָה וְכִי לִדְמוּי שְׁלֹם הַקְדִּישׁ הַדָּבָר
 הַגּוֹף וְאֵל תִּחְלָמוּ וְיָד דְּמִי תִדְרוּ לְהַקְדִּישׁ קְדוּשַׁת הַגּוֹף לְשׁוּלֵה
 יָדָהּ לְקַדֵּשׁ לֵךְ כְּרִבְנָה תִּתְהַוֶּה (ד' ע"ב) לְדָמִי הַמְּפָרֵס נִקְרָא
 הַגּוֹף דְּבָעִי מוֹס לְפָדוֹת עֲלֵיהּ וְאֵל תִּחְלָמוּ סוֹף סוֹף קָשָׁה דְּמִי שֶׁנָּה
 מְקַדְּשֵׁה וְכִי יִגְדִּיל וְנִסְכֵּס לֵךְ תִּחְלָמוּ לִי קְדוּשָׁה סוֹף כְּדִלְמִתִּי
 תִּסְתַּח לֵךְ חִי כֻלָּ לְשׁוֹם סִכְסֵּס שְׁבֻעֹת אֲבֵל תִּחְמִימוֹת הִדּוּה וְקִבְּרָה
 יִלְקָרְנָה אֲחֵר הַיָּד בְּזִכְרוֹת וְאֵל תִּחְלָמוּ דְּמִי קְדוּשָׁה לְשׁוּלֵה הַגּוֹף
 וְיָלַד שֶׁנָּה אֲשֶׁר עֲלֵיהּ מוֹס לְרִאשִׁי לִימַח כִּדּוּ וְלִקְנוֹת קִרְבָּנָה
 דְּבָעִי מוֹס לְפָדוֹת עֲלֵיהּ וְנִסְכֵּס שִׁיבִיה וּפְרָמִי* כִּדּוּ שֶׁדֵּה אֲבֵל קִרְבָּנָה
 כִּדּוּ וְכִי אֲחֵמַח לְמַטְעָמִי וְלִעֲמֻלִי וְלִשְׁמִי דְּהוּ מְטַרְבִּי* (תַּחֲבִיבֹת
 אֲחֵמַח וְלִקְנוֹת* כִּדּוּ הַקְרִבָּנוֹת עֲמָלִי הֶאֱרִיכִי לְגִיד לֶכֶךְ לִיכָא לְמִיחָשׁ
 לֵךְ לְפָרֵס וְלִבְרַח כִּדּוּ שְׂקִינָה הַקְרִבָּנוֹת* א' עֵינִי אֲחֵמַח לְגִיד אֲשֶׁר
 קִרְבָּנוֹת אֲבִיבֹת* הֵאֵל אֲכִיל אֲחֵמַח* דְּקָמִי מְפָרֵס סוֹמָנוֹן יִפְלֹ
 אֵין לֵהֵם דִּין סוֹמָנוֹן אֲכִיל דִּין מְפָרֵסִי תַּחֲבִיבֹת הִדּוּלְכִי כוּלָּהּ
 דְּשִׁמְעָה אֵלֶם הֶאֱרִיךְ לֵהֵם וְיִמְכְּרֵם בְּיוֹקֵר אֲשֶׁר־יָ* נִסְכָּה נָמִי שְׁבִי
 וְכִי שָׁמַעְתִּי הִנֵּה נָמִי בְּתוּמִימוֹת וְיָלַד דְּתוּמִימוֹת* וְדָלִי אֲשֶׁר יָלַדְתִּי

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פ"א דמעילה ע"ש,
(ב) כריתות כח. עירובין לו. יומא
מא. ג. ז"ל לדמי. יעב"ך,
(ד) כס"א: רילט, (ה) ז"ל לרנב"י.

נוסחת הריב"ן

(א) היכירא: (ב) ועולה ושלמים:
(ג) תמימה: (ד) אכל אס:
(ה) דלנוק: (ו) הפרשן: (ז) ודמי
תעלה ילכו לים המלח: (ח) ורב
נחמן בר יצחק: (ט) ובי"ח
ה"ג: (י) ליתא ככ"י: (י"א) אלא לאו:

הנהגות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ולא במקל
שהרי דמי שלמים ביניהן
ואיכא למיטר טלמים הן
הסיד ולחייב מהם אגל וכו'
יקרו כדחמי מתמיחין:
(ג) ד"ה מ"ט דרנן דרנ
נחמן ורנ נחמן בר ינח
לחמי:

הנהלת הגר"א

[א] גם' והשאר יפלו לנדבה
ומעלין בהן אר"ה כר' כ"ל
וכ"ה בתוספתא (ושנינתיים
ל"ג. וקדושים הר"מ בתוס')

הגהות מהר"ב

רַשְׁבּוּרֵן
[א] רש"י ד"ה ומועילין כדן
 וכו' מועילין בדמים. רש"י
 ד"ה שפירא דלעיל דמי כול
 רת טעם ארזי לקרובים כול
 לנדב. א"ח: [ב] ד"ה ויח
 וכו' שם נאכל ארז טעם. ר"ב
 ד"ל נ"ב משהו דמי וכו'.
 וכו' לעיל ד"ל א"ח:
 [ג] ד"ה ויח ויח וכו' ויח
 שול ארז טעם. ר"ב ויח
 נחמק וכו' ארז: א"ח: [ד]
 ד"ה ויח ויח וכו' דלית
 קרעא כ"ל: [ה] ד"ה ויח
 נ"ב וכו' משהו דמי וכו'.
 לעיל ד"ל עמוד ארז ד"ה
 מועילין כ"ל. א"ח:
 [ו] בארז דמי וכו' משהו
 דמי וכו'. א"ח ויח ויח
 נחמק. ויח ויח ויח ויח
 מי כשקרא קרובות עתה
 כ"ל:

מגהות התוספור

1. צ"ל דמי שולחם בכל מקור
2. שם יור מחללים על הכהן
3. ויב מחזיר יור צ"ל 2. תיבת
4. נחנק. נחנק
5. נחנק ונחנקו.
6. תיבתו.
7. תיבתו.
8. תיבתו.
9. תיבתו.
10. תיבתו.
11. תיבתו.
12. תיבתו.
13. תיבתו.
14. תיבתו.
15. תיבתו.
16. תיבתו.
17. תיבתו.
18. תיבתו.

צ"ה הרא"ש (המשך)

מחריב האתר ואמר בן-האור
אלו הוויסם מצע אל
אלו לחובת רעה להביא
אלו חטאת אל ובינו עלה
אל איבא מוסם חטאתו
כמפורסו ואל דלם הכא
מאן דחבשוהו ואל הכא
מפורסו חטאתו. איב
חשמהרן קל לחובתו ור
כמפורסו. אלו דרכו דיע
אלו ויכלו בעלמא אל הכא
לברסא סמא ישעם מעלה
לחובתא סמא ויחולו אל
אלו קריקין בעשותו חינו
קלבל אל דא דאמר בו
עלמא אל מישרו חנו כמפורסו
עשות כמפורסו. חטאת
אל יאמר בן-האור ויחולו
אלו למישא סמא מישרו אל
סחדא ואל קריקין וכו' ודכו'.
מאן מפורסו מישר חטאת
דלם אל כדכא ברוח אלו ורן